
Konsultacje społeczne w sprawie Zielonej Księgi zatytułowanej „Przygotowanie do nadejścia w pełni zintegrowanych mediów audiowizualnych: wzrost gospodarczy, twórczość i wartości”

Niniejsze konsultacje dotyczą opublikowanej przez Komisję Europejską Zielonej Księgi. Jej celem jest rozpoczęcie debaty publicznej na temat skutków zmian, które zachodzą w dziedzinie mediów audiowizualnych. Zmiany te charakteryzuje postępująca konwergencja¹ usług medialnych oraz nowe sposoby wykorzystywania i świadczenia tych usług².

W Zielonej Księdze szczególną uwagę poświęcono skutkom konwergencji usług medialnych, które będą widoczne w najbliższych latach. Łączenie tradycyjnych usług nadawczych i internetu w ciągu dziesięciu lat może wpłynąć na szereg instrumentów prawnych, w szczególności na dyrektywę o audiowizualnych usługach medialnych (AVMSD)³, na dyrektywę o handlu elektronicznym⁴ oraz na ramy regulacyjne sieci i usług łączności elektronicznej.

Pytania do konsultacji:

Dostęp do usług i treści

1. Jakie czynniki lub regulacje prawne utrudniają rozwijanie działalności przedsiębiorcom sektora audiowizualnego na rynku europejskim oraz konkurowanie z przedsiębiorcami spoza Unii Europejskiej działającymi na tym rynku?
2. Jakie czynniki wpływają na możliwość nabywania przez nadawców i operatorów platform satelitarnych czy kablowych praw do transmisji wydarzeń istotnych dla społeczeństwa? Czy dostrzegane są praktyki, które mają wpływ na dostęp do rynku i możliwości prowadzenia zrównoważonej działalności gospodarczej?
3. Jakie czynniki ograniczają odbiorcom dostęp do treści o najwyższej oglądalności? Jakie działania mogłyby doprowadzić do poszerzenia dostępu do tego typu treści?
4. Czy istnieją przeszkody prawne bądź faktyczne ograniczające dostęp dostawców usług lub treści do platform satelitarnych lub kablowych albo innych sposobów udostępniania usług lub treści?

¹stopniowe łączenie się tradycyjnych usług nadawczych i internetu.

² Glosariusz zastosowanych terminów znajduje się na stronie <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/connectedTV>.

³ Dyrektywa 2010/13/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych), Dz. U. L 95 z 15.4.2010, s. 1-24. Dyrektywa została implementowana do polskiego porządku prawnego poprzez nowelizację ustawy o radiofonii i telewizji (Dz. U. 1993 Nr 7 poz. 34) z dnia 28 lutego 2013 r.

⁴ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym), Dz. U. L 178 z 17.7. 2000, s. 1-16.

Finansowanie produkcji treści, promocja twórczości europejskiej

5. Czy obecne regulacje wynikające z dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych korzystnie wpływają na promowanie, tworzenie, dystrybucję i dostępność utworów europejskich?
6. W jaki sposób konwergencja oraz zmieniające się zachowania konsumentów⁵ wpływają na obecny system promowania i finansowania utworów europejskich?
7. W jaki sposób podmioty z sektora audiowizualnego przyczyniają się do finansowania produkcji utworów europejskich?
8. Jakie działania mogłyby zachęcić przedsiębiorców do większego zaangażowania w produkcję utworów europejskich?

Interoperacyjność telewizji hybrydowej

9. Czy istnienie różnych standardów technicznych w zakresie świadczenia usług telewizji hybrydowej hamuje rozwój tych usług w Unii Europejskiej?
10. Czy należy podjąć działania na poziomie UE, by rozwiązać problem fragmentacji oraz zapewnić interoperacyjność telewizji hybrydowej w całej UE⁶?
11. Czy istnieje potrzeba opracowania nowych lub zaktualizowania obowiązujących standardów w zakresie specyfikacji urządzeń technicznych umożliwiających korzystanie z usług telewizji hybrydowej?

Infrastruktura i widmo

12. Czy dostrzegane są różnice w zachowaniu odbiorców korzystających z usług medialnych za pośrednictwem różnych platform (np. przez nadawców naziemnych, satelitarnych, dostawcy usług za pośrednictwem Internetu, lub platform satelitarnych, czy kablowych)?
13. Jakie modele przydziału i współdzielenia częstotliwości mogą wpłynąć na rozwój działalności nadawców i dostawców innych usług mogących funkcjonować w tych samych pasmach częstotliwości?
14. Czy działania dotyczące podziału częstotliwości powinny być podejmowane na szczeblu unijnym? Jeśli tak, to w jakim zakresie.

Ramy regulacyjne audiowizualnych usług medialnych

⁵ np. spadek wydatków konsumentów na DVD o 7,7% w okresie od 2010 r. do 2011 r., przy jednoczesnym wzroście wydatków na VoD wyniosły łącznie 1,2 mld EUR. European Video Yearbook, 2012, s. 7. W Wielkiej Brytanii w latach 2008-2010 ilość czasu przeznaczanego na oglądanie materiałów filmowych w Internecie wzrosła ponad dwukrotnie do 31 minut dziennie; we Francji wzrosła o 104% do 24 minut dziennie. Źródło: Cimscore.

⁶ Urządzenia i usługi służące do odbioru telewizji hybrydowej uzależnione są od wielu norm obowiązujących w sektorach radiofonii i telewizji, informatyki i telekomunikacji. Obejmują one standardy nadawania DVB oraz protokół internetowy dotyczący dostarczania treści.

15. Czy różne traktowanie usług linearnych i nielinearnych przez dyrektywę 2010/13 UE może powodować zakłócenia funkcjonowania rynku audiowizualnych usług medialnych w związku z postępującą konwergencją?
16. W jaki sposób można najlepiej rozwiązać problem tych zakłóceń, zapewniając jednocześnie ochronę wartości chronionych przez dyrektywę 2010/13 UE (m.in. wolność wypowiedzi, pluralizm mediów, różnorodność kulturowa, ochrona danych osobowych, ochrona konsumentów, w szczególności małoletnich i niepełnosprawnych) ?
17. Czy istnieje potrzeba zmiany obecnie obowiązującej definicji dostawców audiowizualnych usług medialnych lub zakresu dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, tak aby podmioty pominięte w dyrektywie zaczęły podlegać chociaż niektórym wynikającym z niej zobowiązaniom ?
18. W jakich dziedzinach uregulowanych przez dyrektywę 2010/13/UE można położyć nacisk na samoregulację/współregulację?
19. Czy regulacje dotyczące zasady kraju pochodzenia w sektorze audiowizualnym (art. 2 dyrektywy 2010/13/UE) wywołują negatywne skutki? Czy istnieje potrzeba zmiany regulacji w tym zakresie?
20. Czy wzajemne przenikanie się zakresu regulacji dyrektywy 2010/13 UE i dyrektywy 2000/31/WE może prowadzić do tzw. zjawiska przeregulowania, a w konsekwencji utrudnić prowadzenie działalności gospodarczej na rynku usług medialnych? Czy należałoby wypracować nowe rozwiązania prawne w tym zakresie? Proszę podać praktyczne przykłady występujących utrudnień.
21. Jakie inicjatywy na poziomie europejskim mogłyby przyczynić się do podniesienia poziomu umiejętności korzystania z mediów w całej Europie?

Wolność i pluralizm mediów

22. Czy funkcjonowanie mechanizmów filtrujących treści (np. umożliwiających tworzenie zindywidualizowanych wyników wyszukiwań) stosowanych przez operatorów platform może prowadzić do ograniczenia praw obywateli gwarantujących wolność wyboru ofert medialnych i pluralizm mediów?
23. Czy funkcjonowanie mechanizmów filtrujących treści powinno podlegać interwencji publicznej na poziomie UE?
24. Jaki dostosować regulacje dotyczące dostępu do usług medialnych art. 6 dyrektywy o dostępie⁷ oraz usługi powszechnej (art. 31 dyrektywy o usłudze powszechnej) do konwergentnego rynku audiowizualnych usług medialnych?
25. Czy w rzeczywistości, w której istnieją zintegrowane usługi medialne, występują szczególne potrzeby zapewnienia społeczeństwu dostępu do treści „o charakterze ogólnym” oraz zagwarantowania wygody wyszukiwania i oglądania treści?

⁷ Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urzędzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (tzw. dyrektywa o dostępie).

Przekazy handlowe

26. Czy zawarte w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych przepisy, które dotyczą przekazów handlowych, będą spełniały swoją funkcję w okresie postępującej konwergencji mediów?
27. Jakie instrumenty regulacyjne byłyby najlepiej dostosowane do szybko zmieniających się technik reklamy?
28. Kto powinien podejmować ostateczną decyzję w sprawie stosowania „nakładek reklamowych”⁸ lub innych nowatorskich technik w reklamie?

Ochrona małoletnich

29. Czy obowiązujące przepisy dyrektywy o audiowizualnych przepisach medialnych są w stanie zapewnić ochronę małoletnich w świecie mediów, w którym zachodzi konwergencja?
30. Jakie działania należy podjąć, aby uświadomić rodzicom i opiekunom, że urządzenia oraz platformy, dzięki którym można zapoznawać się z treściami, posiadają narzędzie umożliwiające kontrolę rodzicielską?
31. W jaki sposób można skutecznie weryfikować wiek odbiorców treści audiowizualnych udostępnianych w internecie?
32. Czy w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych powinny zostać uwzględnione takie kwestie jak: oznaczanie treści, klasyfikacja treści oraz kontrola rodzicielska w różnych kanałach transmisji?
33. Czy odbiorcy powinni być lepiej informowani o tym, gdzie i w jaki sposób mogą przekazywać uwagi lub skargi dotyczące treści? Czy odbiorcy powinni mieć więcej praw w tym zakresie? Czy obecne mechanizmy rozpatrywania skarg są odpowiednie?

Dostępność dla osób niepełnosprawnych

34. Czy są potrzebne dalsze działania regulacyjne mające na celu zwiększenie dostępności usług medialnych dla osób niepełnosprawnych?
35. Jakie zachęty można wprowadzić w celu zwiększenia inwestycji w innowacyjne usługi przeznaczone dla osób niepełnosprawnych?

⁸ ang. *commercial overlays*, elementy wizualne, które pojawiają się na ekranie w trakcie programu.